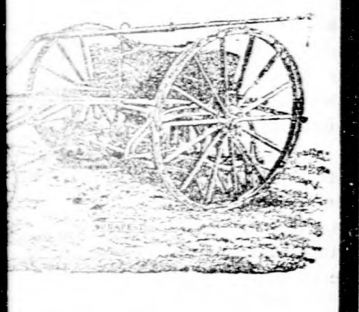

resünk
 en hivatásból, igen kedvező fel-
 törvényesen engedélyesett
 befizetés mellett eladására az
 XXXI. é. értelmében.
 osi válto-üzletársaság.
 ler és Tea Budapest

rdetéseket
 áron fogad el a
BRECCZEN
 óhivatala
 ak-ház 1828. sz.

és gépgyár-részvénytársaság
PESTEN.
 Varosi iroda és raktár:
 Podmaniczky-utca 14.
 plőkészületek,
 ab. 2 és 3 vasú ekék.
TEL-ÉKÉK. 181.

földi
 si-ut 51. II. em. 25.
 etokra, vidéki házakra és
 házak felépítkezési köl-
 ségért 1/4 évi törlesztésre
 log Kölesön K.
 i-ut. 51.

HEN.
 ortisation 5 1/2 % auf 50
 %, auf Neubauten wird
 werden weitere 50 % zu
 in 1/4 jähriger Tilgung
 spruch genommen werden
 log Kölesön K.
 em. 25.

alatt*) lévő
 t
 Elszállásolás - saját új
 szállóhelyeinken. Étkezés
 a főváros és a kiállítás elő-
 kelőbb éttermeiben.

tási-szelvényeket,
 nak
 szamban (az első részlet be-
 alal.
 Stadler Károly
 egy. öre. biz. tag. ház- és szálloda-tulaj.
 l uraknál.

*) Mutatvány szerzőnek az ősszel megjelenő
 kötetéből.

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt. — kr.
 Félévre . . . 5 „ „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy órára . . . 1 „ „
Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden kü-
 rény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 bármintre küldendő.

Előfizethető helyben:
 Főter 1828. sz. Könyvtárakodásában
 és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.
 alatti.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELELVÉL.

Hirdetési díj:
 Négy hasábol peti sorért 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű s többzori hirdetések alk-
 ezert jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-
 díj minden külön bejelölésért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újsónaszó sora 50 kr.
 Nyilvántári közlemények minden peti sor
 30 krajczár.
 Hirdetések felvételnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.
 alatti.)
 Köszirak nem adtnak vissr

Orosz elhatárolásodás.

Debreczen, július 23.

A műveltség, a civilizáció erőtel-
 jesen hódítja meg magának a vén Euró-
 pá, mely ezer év előtt egy közös, bo-
 zontos vad emberhez hasonlított inkább
 s ma már egy csinosan kiöltözködött, ki-
 fésült gavalér.

De csak Nyugat- és Közép-Európa
 hasonlítanak ehhez a gavalérhoz a ki-
 Kelet felé iparkodik, de minden másod-
 dik lépésnél visszakapja a lábát. Durva
 hang rivall a hivatlan, kelletlen vendég
 re, a ki a mennyire előkelő, annyira to-
 lakodó is.

Oroszország, ez az óriási nagyságu,
 óriási népeességű földterület, nem kér
 magának abból a műveltségéből, tudásból,
 melylyel annyira nagyra van Nyugat, a
 keztyüskéző, a finnyás, a kisasszony
 természetű Nyugat. Oroszországnak nincs
 szüksége a művelődésre, előrehaladásra,
 Oroszországnak van ereje sok, nagy s ez
 a czár atyusnak teljesen elég.

Van emberanyag elegendő, ha egyik
 glédát elsöpri a golyó, helyébe száz má-
 sikat hajt a korbács, a kancsuka, az
 ostor.

Ebben az emberanyagban, a kan-
 csukában bizik föltétlenül a czár atyus,
 a ki bármely pillanatban kész ezeket a
 dolgokat mozgósítani.

Oroszország nem veszít vele semmit,
 legföljebb néhány ezer muszka gyerek
 nem tér vissza többet a jegyeséhez, meg
 az édes anyjához . . .

Hát ez is veszteség?

A czár tehát méltóságteljesen nyuj-
 tózkodik végig trónszékében s összerán-
 colt homlokkal fenyegeti a kiöltözkö-
 dött gavalért, a békés és munkás Nyu-
 gotot. Gondolatok fogamzanak meg agya-
 ban, hogy kellene belekötözködni ezekben
 az apró, fennhéjázó államokba s miként

remegtetné meg azokat a czár atyus
 minden szempillantása és kézmozdulata.
 Kevésre azután idehallatszik az
 orosz rubelek csengése s csakhamar
 Szófia főtcazárjáról Sztambulov halál-
 hörgése.

A czár atyus jól számított, a czár
 szeme jó, rendkívül jó, a czár tudja,
 merre vezet a legközelebbi út Nyugat
 felé. Bulgáriában most már nincsen el-
 lensége az oroszoknak, Bulgáriában el-
 tették láb alól azt, a ki utjában volt a
 czárnak, a kit a czár annyira erősen
 hitt s a kitől a czár annyira félt.

Sztambutov nincs többé, de a bol-
 gár nép önállósága sincs meg többé.

Most már ellenállhatatlanul érvénye-
 sül ott az orosz befolyás, az orosz po-
 litika s ez sok valószínűség szerint
 előbb-utóbb megfosztja Bulgáriát nemzeti
 jellegétől is.

A czár atyus czélja, s most még
 csak az a kérdés, hogy ezt a czélt most-
 e, vagy legközelebb jelenti-e ki elértnek
 a czár.

Kárhogyon legyen is, az orosz
 elhatárolásodás fölrázza békés
 nyugalomból Európát s lehetetlenné
 teszi azt, hogy ez a kérdés a napirend-
 ről elmaradjon.

Égető és nagyfontosságú kérdés ez,
 melyben érdekelve van egész Európa s
 a melynek megoldása nagy események
 bekövetkezésével járhat csak.

Nagy veszedelem fenyegeti keletről
 a civilizációt!

Polczner Árpád.

A szófiai merénylet.

Budapest, július 21.

A szófiai gyilkos merényletről s Sztam-
 bulov temetéséről ma a következő részleteket
 táviratozták meg tudósítónk lapunknak:

pillanatra az ebédő nagy nyitott ablakára,
 a melyen a fenyvesek és fehér orgonavirág
 édes illata öntözött b, azután reszketni kez-
 dett mind halványabb és halványabb szí-
 tülve, míg egyszerre eltűnt.

A leány, miután észrevette, hogy dol-
 gozni tovább nem lát, először lefejtette ró-
 zás u jacszkájáról a kicsinyke ezüst gyűszűt,
 azután a tül, a melybe hosszú, sárga selyem-
 szál volt fűzve, beletűzte a fehér batizsiba és
 óvatosan, hogy ruhácskája meg ne gyűrődjék,
 felkelt a roccó nagy karszékéből.

Hedvignek, Kölcsey Ádám főispán leg-
 idősebb leányának, ki csak most került haza
 Budapestről, hol a »Sacre Coeur» zárdának
 volt benlakó növendéke, ma van a születés-
 napja. A tegnap még rövid ruhás, csintalan
 bohó gyermek, ki eddig mindig ott játszott
 öcseseivel a széles udvaron, a legkomolyab-
 ban igyekezve azoknak segítségére lenni a kor-
 mos fehér cizcica és a nagyfülv, mindig álmos
 newfundlandi összeházasításánál, ma egészen
 megváltozott.

Ábrándozó, hallgatag és a neveltségessé-
 gig komoly lett.

Réggel óta, a mikor a mama, Kölcsey
 Ádámné ő méltósága bement kis leányának
 tiszta, kápolna-illatú szobácskájába és meg-
 csókolva annak a duzzadt, hófehér párnának
 nyugvó fehér homlokát, átnyújtotta neki az
 első hosszú ruhát, mintha csak kicsirélték
 volna, nem lehetett többé reá ismerni.

Az első pillanatban, mikor magára vette
 azt a nehéz szövetű, hosszú bolondos ruhát,
 tulboldog volt. Ugrált, trillázva tánczolt, majd
 könnyezni kezdett az örömtől, azután ismét
 elkezdett benne keringőzni és forgott, forgott
 sebesen mint egy virág illatától megrészege-
 dett bohó kis pillangó és a mikor látta, hogy
 az a nehéz, finom fehér szövet, hogy suhog
 utána körbe-körbe, mint valami kigyó, a mi-
 ként ő fordult, elkezdett kacagni, kacagni
 hangosan sokáig, hogy szinte könnyei peregték
 végig bájos arczán.

De ez csak egy pillanatil tartott. Azután

A meggyalázott koporsó.

Szófia, jul. 21.

Ugyanazzal a vadállati kegyetlenséggel,
 a melylyel Bulgária legnagyobb fiát nyit ut-
 czán lekasztották, gyalázták meg a végső
 pihenőjére terő halott Sztambulov koporsóját
 Oroszország bérenczei.

A ruszofil bérenczek a Sztambulov halá-
 láról kiadott és a házak falára kiragasztott
 valamennyi gyászjelentest leszággatták a falak-
 ról és plakátokat ragasztottak a helyükre, a
 melyek egész bűnlajstromot sorolnak fel
 Sztambulovról, a melyek Sztambulov emléket
 a leggyalázatosabban megcsufolják.

Ez a pamflet ezer és ezer példányban
 látható s tartalma felháborít minden tisztés-
 séges erzesű embert, mert a még el sem te-
 metett mártirt azzal a hallatlan rágalommal
 illeti, hogy Magyarországnak fizetett bérencze
 volt.

A plakát így hangzik:

Bolgárok!
 Minek gyászolnátok ti Sztambulovot?
 Tudjátok-e, ki volt Sztambulov?
 Honaruló volt!
 Őt forintért eladta a nemzeti eszmét a
 magyaroknak.

A bolgár hadseregből magyar hadtestet
 akart csinálni. Az elzsidósodott magyar sajtó
 azért támogatja.

Bolgárok! Ne gyászoljátok Sztambulovot!
 Nem méltó a nemzet kegyeletére!

Ennek dacára azonban az egész lakos-
 ság előzőlötte azokat az utcákat, amelyeken
 a halottas menet végig haladt.

Közvetlenül a temetés előtt mélyen meg-
 rendítő jelenet játszódott le a halottas-házban,
 a ravatal előtt.

A varnai küldöttség tagjai a vasutól
 egyenesen a halottas házba mentek, hogy le-
 tegyék koszorújukat a ravatalra.

Mikor a varnaiak, számszerint tizenötén
 a halottaszobába léptek, a Komor marczona-
 képi férfiak hangos zokogásban tört ki és
 a halott színe előtt formális esküt
 tettek arra, hogy bosszút állanak
 Sztambulov meggyilkolásáért.

A jelenetnek vérfagyasztó hatása volt: a
 bosszút esküvő bolgár hazafiak előtt ott feküdt
 a merev halott, váiosággal elboritva a koszo-
 ruktól.

Körülbelül három óra volt, mire a me-
 net Szambulov koporsójával a halottasházból
 megindult. Csak lassu lépésben haladhatott az

komoly lett, mint az egy hosszú ruhás nagy
 leányhoz illik.

Leült az ebédő nagy ablakához és hi-
 mezett. Hosszúak finom kezével gyorsan öltö-
 gte a selymet, csillogó szemekkel bámulva
 meg a napraforgó virág egy-egy befejezett sár-
 ga levelét, míg bájos kis fejében ezer meg ezer
 gondolat foglalkoztatta.

Hirtelen felkelt. Végig futott a nagy ter-
 meken. Az előszobában hizelegve dörszöködött
 hozzá a fehér kormos cizcica, melyet ő, miután
 először nagy tágra nyitott szemével, mintegy
 eddigi kegyetlenségeiért bocsánatot kérve bele-
 hámult annak sárgás, veres szeméibe, simogat
 va czirógatott végig.

Lement a kertbe, megnézegette kedvenc
 virágait, a sárga Marechal Nielt, a sötétkék
 ibolyákat és a fekete hortensziákat. — Mind-
 egyikéből kitépett egy szálat. A remek Ma-
 rechal Nieltől és a kedves illatú sötétkék ibo-
 lyából többet szedett. Ezekből fogja ma szo-
 bácskájában a Mária szobrot, a mely előtt
 éjjel-nappal kicsiny lámpácskában ég az olaj,
 feldiszíteni. A nagyvirág sötét hortensziából
 csak egyet szakított le és beletűzte azt dus
 hajába. A haragos, feketeszínű virág pompá-
 san illett gesztenyeszínű hajához.

Este volt, a mikor kijött a kertből.
 Az égen szétoszott fellegek usztak és a
 hold néha néha felmerülve sötét fátyolából hal-
 vány világot terjesztett széjél.

Elfújta az ezüst karos gyertyatartóba
 szorított hosszú szál gyertyakát és oda tér-
 delt a kicsiny lámpácska által megvilágított,
 friss virággal izélesen diszített Mária szo-
 brocska elé, hogy imádkozzék.

Az egész szobában önnepélyes csend
 volt, csak az utcán, az ablak alatt jártak-ke-
 ltek erős léptekkel.

Hedvig imáját fejezte be és éppen aludni
 készült, a mikor künn az ablak alatt zenező
 csendült meg. Először csendesen, szomorúan,
 sirva, majd frissebben és frissebben. Mikor az
 egyik keringő lágy hangja elhaltak, követke-
 zett a másik.

ezekre menő közönség, egymást akadályozta
 az emberáradat. Az utcákon mindenütt óriási
 tömeg állott sorfalat s az ablakokban és bal-
 konokon is tömegtelen nézője volt a gyász-
 menetnek. Néhol elvélve lengett egy fekete
 lobogó, tanúságul annak, hogy Bulgária har-
 mar felejt. Mig lassan, lépésben közeledett a
 halottas menet, mindig nagyobb lett az utcá-
 kon a csend, szinte lélegzését visszafojta
 leste a város, hogy mint költözik el utolsó
 útjára a meggyilkolt Sztambulov.

A halottas kocsi előtt négyes sorjában
 fölállított gyermekek vitték a koszorukat. Né-
 melyik közülök annyit szedett a vállára, hogy
 egy mozgó virághalomnak látszott. Nagyon sok
 koszoru volt s a sok között néhány olyan, a
 mely a halott özvegyét és barátait arról bizo-
 sítotja, hogy a hatalmak elítélik a rettenetes
 büntényt s mely részvétellel vannak az áldo-
 zat iránt.

A gyermekek után ment a papság és az
 egyházi ennek s azután lassu lépésben, né-
 ha-néha megállva a 8 lovas halottas kocsi.

A kocsi mögött gyalog kísérte el meghalt
 férjét Sztambulovné, s gyermekét a megtört
 gyöngye öreg asszony, és a rokonok. — Velük
 mentek mint gyászolók, Petkov, Sztambulov
 barátai, feketébe öltözött feleségeikkel, leányai-
 kal, a sajtó képviselői s utánuk hosszú, lassan
 hullámzó sorban ezerekre menő nagy közönség.

Bármennyire is igyekeztek megghusítani
 a gyász elementáris megnyilatkozását, mégis
 szép, igazán gyászoló gyülekezet kísérte el
 Sztambulovot a sírjára.

Nem kapta meg a halott még azt sem, a
 miben a legutolsók is részesülnek. Nem ha-
 rangoztak neki. A harangköteleket az ellenpárt
 emberei állítólag levagták. A Rakovszky-utczá-
 ból kiérve, a menet azon a helyen, a hol a
 merénylet történt, megállott. Sztambulov ruszofil
 ellenségei már az ut idáig tartó részén is meg-
 kísérelték a rend megzavarását, de a kegye-
 tes tömeg megakadályozta őket ebben.

A gyilkos merénylet színhelyén történt
 felháborító incidens, sokkal komolyabb volt,
 amint első pillanatra hitték s a temetési me-
 net nem haladt el, mint az programszerűleg
 megállapítva volt, a regenségi palota előtt, a
 hol beszédet kellett volna tartani, hanem egye-
 nesen a templom felé vette irányát.

Minél tovább haladt a menet, annál na-
 gyobb lett a tömeg. A rendet ezután nem za-
 varták meg többé. A templom, midőn a menet
 odaért, zsufolva volt emberekkel, úgy hogy a
 gyászoló közönség egy része nem kapott helyet

Hedvig mozdulatlanul, álmatlan nagy sze-
 meit lehunyva állott a szoba közepén. Az első
 szerenád hangjaira úgy érezte, hogy halvány-
 piros arczába valami édes melegség szökken,
 mely elfutja kicsiny szívét s hogy gyönyörű
 szeméibe forró könyek tolnak.

A nem ismert gyönyör, melyet az ut-
 czáról felhangzó zene hangja, benne elő-
 idézett, úgy nyilatkozott meg ebben a finom
 szervezethen, mint a legnagyobb fokú láz. —
 Szinte a gyönyörtől bódultán támolygott az ab-
 lakhoz.

Úgy szerette volna látni az ideált! Ki
 eddig csak kedvenc virágjai, a fekete hor-
 tensziákról álmodozott, most fess uhlanus had-
 nagyokra gondolt.

Emészette a kíváncsiság látni akarta
 mindenáron a képzelt ideált.

A szép üde leány egy gyors elhatáro-
 zással beburkolta magát egy kék pelerinbe,
 azután mint egy bolygó lélek végig ment a
 nagy szobákon, odament az erkélyhez, félretol-
 ta a nehéz függönyt és csendesen kitárta az
 ablakablakát.

Kimeredt tekintettel nézett le a sötét,
 csendes utcára. Késő éj terült el lent, az
 utcáun nem járt senki, csak a szél lobogtatja
 meg a lámpákat.

Leverten vonult vissza az ablaktól, ösz-
 szehuzta a hosszú uszályos függönyöket és
 visszasiétt szobájába.

Szomoru tekintettel bámult az ágát be-
 borító bársonyokra, a brokátára, melyről a kan-
 dalló kialvó parázsa a lámpácska szerzője
 lángja gyöngyöden verődtek vissza. Majd ágyra
 vetette magát felszegte szép fejét és finom
 metszésű ajkait felcsúcsosított durczásan, resz-
 kető, meg-meg csukló hangon a melyből ki le-
 hetett érezni, hogy közel áll a sírúhoz, rebeg-
 te vontalottam.

— Milyen kár! Átellenben nyitott meg
 egy korecsma és onnan jött a zenező.

A templomi szertartás rövid volt, bizonyára azért, mert zavargástól tartottak. A templomból a temetőhöz vezető utcákat nagy néptömeg lepte el. A kopsorsót felváltva az elhunyt négy barátja vitte.

A diplomáci karból akkor már csak a román és szerb ügyvivők kísérték a kopsorsót.

Midőn a temetőben a metropolita a kopsorsót bocsentelte, a rendőrök által képezett sorfal mögött heves kiáltások és fütytyök halt latszóltak.

A lovas csendőrök gyorsan szétrobbantották a tüntetőket.

A tervbe vett beszédök elmaradtak, mint-hogy zavargástól tartottak.

A vallásos szertartások befejezése után a temető másik részén zavaros és kiáltás hallszott.

A rendőrök és a cenzőrök azonnal oda mentek, sok kíváncsi követte őket.

Kitűnt, hogy a szocialisták és más zászlós csapatok Sztambulov halálát Belceve gyilkosságának sirjánal ünnepele, a hol szennvedélyes beszédek mondtak Sztambulov emléke ellen és a sírokat beszélték.

Többen beszéltek, köztük Kitejlew a szobranje elnöki irodájának igazgatója is.

A rendőrség nem lépett közbe.

A temetés után a rosszfülpárt mintegy kétezer emberrel, amely tömeget azonban az utcai csöcselékéből szedte össze, zászlókkal bejáratk az utcákat s ordítva tüntettek Ausztria Magyarország s a már halott Sztambulov ellen.

A csöcselékötömeg a francia konzulátus előtt állapodott meg s nagy éljenvesséll tüntelt a konzul ablakai alatt a köztársaság mellett.

— Le Ausztria-Magyarországgal! — Le Sztambulovval! Eljen Franciaország!

Az özvegy üzenete a fejedelemnek.

Szófia, július 21.

Midőn Sztambulovné asszony a fejedelem kondoleáló telegramját felbontatlanul visszaadta volna, anélkül, hogy a jelenlévőkre rá is nézett volna, körülbelül ezeket a szavakat intezte hozzá:

— Oh, uram, mint bolgár tiszt, minden tiszteletre és bizalomra érdemes: mindazonáltal szigorúan kérem, hogy sziveskedjék feltelemet ő királyi fenségének szóról-szóra eljuttatni. — Taviratozza meg neki, hogy az az ember, akinek ő a trónját köszönheti, nincs többé az élok közt s ő fensége most már nagyon elkészt azzal, hogy Sztambulov iránt való barátí érzelmeit bebizonyítsa. Nekem pedig ő fensége részvétnyilatkozatára éppen-seg semmi szükségem nincs s kérem is, hogy részvételének további nyilvánulását szüntesse be.

Azt is beszélük, hogy Sztambulovné asszony egy alambivatnoknak, a ki a kormány nevében puhatólodzott nála, vajjon beleegyeznek-e abba, hogy férjét államköltségen temessék, szóról így felelt:

— Államköltségen öltették meg, engedjék meg, hogy a magam költségén temettesem el.

Bolgár koszoru Haynau sirjára.

A Progress, Velicskov és Magyarov miniszterek lapja, a mely ma késő este jelent meg, a következőket írja:

Mint halljuk, a fővárosi polgárok körében bizottság alakult, amely gyűjtést rendezett a vegből hogy Hayna u osztrák generális sirját megkoszoruzza, a ki 1849-ben sok magyar kez levagott. A bizottság alakuló gyűlésén heves kifakadások történtek a magyarok és a budapesti újságírók ellen, akik Petkov, a Szvoboda szerkesztője után koszortu tettek Sztambulov ravatára.

A Haynau sirjára teendő koszoru, írja a nevezett lap, viszonzás akar lenni a budapesti szeretetreméltóságért, a melylyel Sztambulov ravatárára koszortu küldtek.

A megingott trón.

Berlin, július 20.

A politika i körök itelebe a bolgár események ugyabem mind élesebbé lesz. Ferdinand fejedelmet a berlini hivatalos világ embernek tekintti, a kinek letűnese a politikai szinpadról természetes bűnhődés lenne a közérkölcs megértéséért. Ha Oroszország tényleg jobb viszonyt óhajt Bulgáriával, akkor éppen nincs érdekében, hogy a Kóburgit védje és valószínűbb, hogy Ferdinand fejedelmek majd adozataul a békülésnek.

Modern labdázás.

Írta: Gondy Károly.

Bibliai mondásként még az is állhat: ki téged kővel hajít, — kenyérrel hajítsd vissza.

No ilyen labdázás nem történt sem az ő, sem a legújabb testamentomban.

Érlesleges kenyér nincsen, de követ uton-utfélen már Debreczenben is találunk; nem is vagyunk oly szűkben a köveknek mint az előtt, midőn Dr. Török egy felmérer mélységben talált körül a diluvianismust fejtgette.

Istenem! mennyi kenyér kellene, ha minden kődobást kenyérrel kellene viszonzozni... és mennyi ügyesség, azt a sok menykő Goliath-ot leparittyazni?

Annak is meg van az oka hogy Loth felesége nem kővé, de sóbálványává vált. Loth ki nem csak kecske-pásztor volt, de maga is a sok pásztor óra hatása alatt megkecskekedett c ak felesége bűségét biztosította egy darab kősbán, midőn sajnálattal kellett tapasztalnia, hogy az oldalbordája a legvalóságosabb helyzetben még mindig ingadozott őt követni.

— Ha minden valás így végződne, hamar felszaporodnának a házasság sórtartói!

De hiszen nem azért kezdtem e hosszú cik-kemb, hogy trefával élüssem az örök forzó világ labdját, én Loth-tal nem egy követ fuvók, nem petrifikálok, nem fosztom meg az emberiséget érkekeitől; hadd érezzen, hadd szenvedjen, ha egyszer arra van teremtv!

A térek tehát a legkomolyabb témára, a mindennapi kenyérre, a magas kenyérfára, a hulló morzsákra, — az oltári kenyérre; a pusztai kenyér osztására, a kenyeres pajta-okra de mindenek előtt a pék kenyérre.

Ha előre bocsatom hogy: a politika nem annyira az exigentiák mint az existentiák tudománya; azt hiszem nagyon felesleges a politikáról elvontan beszélni; csak a kenyérhez tartjuk magunkat, a politika mindenben csak: »sub rosa.«

No, no! megint a politika arnya kisér? Nem, nem... az elő D. H-ra újra esküszöm hogy rabja tovább... Oh, homo-ex ju-kasító! Hát csakugyan »állat« az asszony!!

Sorra hajtam fel tehát a tarka labdákat tessék őket jól megfigyelni, de egyik után sem kapkodni, mert az ügy is véletlenül hull a jatszók ölébe.

Először labda hajtás.

— Ha feldobom fehér, ha le esik sárga. Mi az? — Hát tojás, illetőleg »tojat.« — Helyesen: »tojat.« mert a »tojást« a tyuk végzi.

— Hát ha feldobom zsemlye színű moszat, ha leesik még színét sem látni. Mi az? — Talán zsemlye. — Igen zsemlye. Bravó!

Ez volt a kenyér forma, melyet Krisztus megáldott. Leonardo da Vinci legalább így ábrázolja — »az utolsó vacsora« remek képeben.

Hun van hát? kérdi Sanyaró Vendel, ki a szita nagysága nagyjától nem látja az osztává lelapult »mindennapit.« Szerencséjére hogy monocliján még lát, mert tapogatta meg nem találta.

Az érzékellen tiz krajczáros is meg valótazott; ikret szült. A zsemle azonban mint sok pékné, meddő, és a Tanács uj generációjá sem könyörül meg ralta!

A D. H. egy igen aktualis cikket közöl, melyben a V. Tanács figyelmét felhívja oly intézkedésre, melynek folytán a gazdálkodók garancziákat vállalának a piacznak kellő élelmi cikket való ellátására.

Hát kényszeríteni valakit, hogy a gazdálkodás bizonyos ágát a fogyasztók szükségéhez és nem a föld természetéhez mérten kultiválja: az tiszta ellemondás.

A sok anyagi és elemi bajokkal küzdő gazdálkodó, ki biztos jövedelmet hoz a dohánybőlegész közönyössé vált a termények egyebb kultúrát iránt. Egy némely határban egész mér-földeket foglal el a nikotin: az arany ifjuság törpítője, a haderő sorvasztója.

A kormány kérielhetetlen szigorral jár el a 14 millió jövedelem behajtásában mit a dohány-monopolium részére biztosít. — Sáros lovagló csizmában tapossa az egyház törvényeit. Nem ismer sem Isten, sem embert ki erőszakolt hatalmában! A trafikok nem ünnepehetnek, és ha a zsidónak ünnepe van, a keresztényen áll helyt érte.

Valóban szánandó látvány, midőn késő este a külváros világatlan utcáján, egy kis ládikán, lobogó fagygyu gyerta fényénél kinálják a szivar-törmeleket, mit odabent a gazda még szabad napjaiban sem értékesíthet.

Csoda, hogy a trafikoknál még nincsen az éjjeli csengő bevezetve, mint a patikában, a bagozó patienssek számára!

Igazán furcsa és nevetteő, ha oly boszszantó nem volna, hogy a kereskedőnél a szivart vehetem, de a mellette kiállított sonkát, mire több szükségem volna, nem árulhatja. — Hát az a szenvedélyes dohányzó nem tudja magát idejében szivarral ellátni?!

Debreczenben, a temelés bő és sokféle ágazataira még nem lehet panasz; ezer szerencséje, hogy testestől lelkesült gazdálkodó nép vagyunk. Bizony a szegedi katasztrófa alatt ki mutatta a világnak, hogy van bőven élet-kamráiban. Csak az előjárósága volna más, a fejünk se fájna!

A V. Tanácsnak azonban van és mindig volt joga; az élelmi cikketeket limitálni, De nem él jogával; hogy miért? azt csak ő és a sok mameluk tudja!

(Folyt köv.)

BELFÖLD.

A valutarendezés. Lint jó forrásból értesülünk, a pénzügyminiszterium elhíarozta, hogy a Vaskapu-kölcson emissziója révén befolyó 45 millió koronát tevő aranymentységet nem fogja közönséges pénztári készlet gyanant kezeli s esetleg forgalomba bocsátani, hanem épp úgy elzárva tartja, mint a valutarendezés céljaira már régebben összevásárolt 170 millió

korona aranyat. A pénzügyminiszteriumban most igen gyakran kerül szóba a valutarendezés érdekében eddig tett intézkedések kritikája. A valutáarak ugyanis az utolsó év folyamán oly nagy mértékben hanyalóttak, hogy ma már csak alig 1—1 és fél százalékkal drágábbak a törvényszabta 19 százalékos relacziónál, míg még két év előtt is 5 százalék volt az árszó. Már most ugyszólván önkénytelenül is azt kérdi az ember magától: miért kellett nekünk épp akkor megszerezniünk aranyzsükségletünket, a mikor az árszó a legmagassabb volt?

A szeszmonopolium elhalasztása. Jó forrásból eredő értesülésünk szerint a pénzügyminiszter a szeszmonopolium behozatalára irányuló munkálalatokat bizonytalan időre elhalasztotta. Az állami monopoliumok szaporítása am úgy is ellenszenves lévén, a szeszmonopolium ellen, mely egy nélkülözhetlen fogyasztási cikket mena ki az ipar és a kereskedelem kezéből s az alsóbb néposztályokat aránytalanul erősebben sújtaná, — az egész országban határozott mozgalom volna várható, melyre az érdekeltek a pénzügyminiszteriumot máris figyelmeztették. Miután pedig a miniszteriumnak am úgy is elég baja van a deficitizált fenyegető parciális hiányokkal és a jövedelmi kevesebletekkel, nem akarják ezeket a szeszmonopoliummal komplikálni s ennek behozatalát elhalasztották.

A bankkérdés. Az osztrák-magyar bank privilegiumának megújítására vonatkozólag beavatott helyről a következőket írják nekünk: A jegybank-privilegium megújítása dolgában az osztrák pénzügyminiszterium kiküldöttjei már hosszabb idő óta tanácskozásokat folytattak a magyar pénzügyminiszteriummal s a tanácskozásokat még a koaliziós kabinet bukása sem szakította meg. A tanácskozások folyamán több irányban megállapodások történtek, de utóbb nagyobb differenciák merültek fel, mert az osztrák kiküldöttek képtelenségnek mondták a magyar kormány igényeinek teljesítését. Az osztrák miniszter a nyár végén találkozni óhaj Lukács László magyar pénzügyminiszterrel, hogy vele legalább elvi tekintetben megállapodásra juthasson. Ily körülmények között október előtt aligha lesz lehetséges a formális tárgyalások megindítása, úgy, hogy a bankszabadialom megújítása a f. évben kizártnak tekintendő. Megemlítést érdemel az a tény, hogy mindeddig csak a két kormány között voltak tárgyalások, melyektől a bank teljesen távol maradt.

Elmélkedések.

Kint jártam a mezőn, a felesemet nagy munkában találtam, vágta a buzát, kaszálja alatt dőlt a rend, felesége és két kis növénydek fia nem győzték utána a markot szedni; mondhatom, derakasan folyt a dolog. Annak rendi és módja szerint beszélgetésbe eredtünk, első kérdésem is az volt: mért nem fogadott maga mellé legalább egy kaszást? a buza nagyon erett, a tábla elég nagy s nem egy embernek való a munka. »Uram! fogadtam volna én népszámost, de nagyon demokratásan gondolkoznak ma az emberek! 2 forint 50 krt kértek napszamba s a munkaidőt is megakar-ták határozni! a magam forma szegény ember pedig nem piszmoghat, hanem kora hajnalról késő estig verejtékezem, ugy van látatja a dol-gának. Elgondolkoztam e felett. Istenem! milyen kötele-ség tudat! milyen önérzet! milyen! s mindez egy egyszerű emberben! Hátha még ehhez hozzá veszem, hogy milyen vidáman beszélgetett velem — midőn Apponyi legfénye-sebb szónoklatát tartja, nem sugározhat le ar-czáról nagyobb önélegülést, mint mikor e be-csületetes földmives kérdésozködesemre ezzel válaszolt. Ha Isten megsegít, holnap estére ke-resztben lesz a buza.«

(Gyakran szoktam ez emberrel beszélget-ni, szeret olvasni és megis látszik rajta; de biz ő a Népszavát legfeljebb csak hírből ös-méri, okosabb eledellel táplálkozik s bizonyo-san ebben rejlik főoka annak, hogy világos a feje, szeptőlten a hazafisága.)

A sajtó nagy és üdövs szolgálatot tesz az emberiségnek, de természetes. mint minden vi-lágra szóló dolognak, ugy a sajtónak is meg-vannak a maga karos kinövésai, melyek képe-sek megmérgezni mielők — szívet s értelmét egyaránt. Mennyi hamis világnézet buvik elő-odujából a sajtó utján, sokszor még a jobb akaratu s figyelmeztetebb eszű laikus bölcse-lő is mily nagyot botlik, különösen ha a vallás, vagy épen a theologia terére téved. Legköze-lebb olvasom egy cikkbem, hogy balgatagság még csak föl is tenni, hogy Isten személyesen befolya a természet tenyésztő erőinek műkö-désébe, semmi köze a világ urának ahhoz, az ilyen föltevés méltatlan a legfőbb lényhez, mi-lyen kicsinyes dolog azt hinni, hogy a krump-li termés például Isten akaratától függene. A hu-mor ellen nem szölok semmit, de engedelmet kérek, az ilyen istenfogalom fából csinált vas-karika, tudományos nével deizmus. Általában az ujjabbkori fölfeletes természet bölcse-lők na-gyon zavaros, vagy épen semmi istenfogalom-mal sem bírnak, pedig a természet törvényei-ből mindent kimagyarázni akaró emberi eszt a keveltség hegyéről egyetlen trefás kérdéssel le lehet bukfencczettetni: »melyik volt előbb az alma e, vagy az alma mag?«

A sajtó hogy mennyire képtes átgyni az emberek vélekedését, mutatják ezt az ujjab-bkori politikai események; az összes reform

törvények kétségtelenül dugába dőltek volna, ha a sajtó nagy része sikra nem száll az mellett — nagy kár hogy örkődő figyelmét nem terjesztette ki eléggé minden irányba; a felekezettek közötti egyenlőség tulajdonképeni megvalósítására elhatározó lépést mindeddig nem tett.

Justus.

Ujdonságok.

A millenium kiállítás, előké-szítő bizottság tegnap delután a városhaza nagy tanács termeben ülést tartott. Simon-fy Imre kir. tanácsos, polgármester elnökön kívül jelen voltak még Király Ferenc országyul. képviselő, Steinfeld Mihály a gazdasági egyesület lóbizottságának elnöke Vecsey Imre tanácsnok, Szücs Mihály gazdasági tanintézet igazgatója, Váczy János a gazdasági egyesület elnöke és Király Gyula tanácsnok.

A polgármester megnyitván az ülést be-jeleneltette, hogy Schmittel a milleniumi kiállítás igazgatójával megbeszélte, hogy a kiállítá-sra egy 7 méter magas és 7 m. hosszú képet fog Pataky László festőművészzel előállítani. A kép 4000 frtba kerül és Debreczen látké-pét a 18 századbeli állapotok szerint fogja feltüntetni.

Schmitt a munkaszerződést már meg is küldötte a városnak. A munkaszerződés egyik érdekese pontja az, a melyben a kép átadását legkésőbb 1896 évi április hó 15-ére kötik ki. A képet egy 80 négyyszögöl területű helyiség-ben fogják felállítani. A helyiség padozataul a jelen vasári jelenet elhelyezésére szolgáló pa-dozat fog szolgálni, a villagítást pedig a kiállítás tartamára berendezendő villanyal fogják eszközölni.

A bizottság javasolja, hogy a polgármes-ter ismét bocsájtkozzék érintkezésbe a mille-nium kiállítás igazgatójával az iránt, hogy az elkészítendő kép vissza szálljon Debreczen város birtokába, a mill. kiáll. lezajlása után.

A történelmi kép megfestésének tárgya-sánakal hosszú vita fejlődött ki annak meg-állapításánál, hogy milyen jelenet ábrázoljon a kép? Végül megállapodtak abban, hogy vagy a protestáns vallás egy momentális esemé-nyét fogják megfestetni, vagy pedig az uralkodónak ő Felségének az utóbbi időben Deb-reczenben tett látogatása alkalmával felmerült nevezetesebb jelenetet, például a mikor a kirá-lyt az erdőből bejövét a városháza előtt be-gadta a polgármester a főhivatalnokok és ban-derium élén.

Felolvasták azután a mérnöki hivatalnak azon kimutatását, a melyet a mérnöki hivatal a kereskedelmi miniszternek utasitása folytán készített el. Ugyanis a miniszter közvetve ut-asította a mérnöki hivatalt, hogy az 1867. év óta épült nagynyobbszabású közepületekről raj-zokat vegyen fel. Ezen kimutatás felsorolja a Bika-beli redout épületet, a főiskola újból épült három szárnyépületét a közkörházat a Kossuth-utcai ref. templomot, a pavilon gyala-gossági laktanyát, a realiskolát és a közbvágóhi-dat. Mindezekről külön, külön szines aquarell képek lesznek elő állítandók.

A levéltár jelentését olvasták fel, a mely a régi történelmi becslő leveleket sorolt fel. A bizottság igen érdekese-knek találta a leveleket utasította ugy a levéltárt, mint a városi nyomdát, a mely az ország egyik leg-régibb nyomdája, hogy a 15—16—17 század-beli régi nyomtatványokat szedje össze és ter-jeszse be kiállításra.

Az erdőszeti kiállítás véte-tet ezután tárgyalás alá alá. A bizottság szer-int az erdőmester áltl bemutatott terv nem felel meg az igényeknek. A 45.000 □ méter területű erdőről csak két tervvel lépett elő az erdőmester. Az egyik a legelőtész behatásának kimutatása az erdőre, a másik az erdei vas-utak fényképbem való bemutatását képezte ut-asítatot, hogy mutasson több tervet be. péld. az erdőben található különféle minőségű fak, növények, növénymagvak állítassanak ki a milleniumi kiállításra.

Mé a e s kiállítás tervének felem-lítésénél Steinfeld Mihály, a gazdasági egyesü-let lóbizottságának elnöke, tett kimerítő elő-terjesztést. Javasolja hogy a város, a jövő évi október hóban tartandó tenyésztő kiállításra 16 k különböző tenyész anyaggal és 8 ménnel ve-gyen részt. Az őt mén fogja huzni azt a fogat-ot, a melyet ő Felségének Debreczenben tar-tózkodása alkalmával csináltatott a város. A dísz löszerszerem 800 frtba fog kerülni. Ez deb-reczeni typus szerint készül s rajta sallaagok-kek, sárga színűek lesznek. — A 16 te-nyézzállattal 4 csikós fog menni. Ezek sötét-kék lobogó ujjú ingben és gatyában fejükön fekete árvalányhajjal díszített pörge kalapot fognak viselni. A lovakon sárga színű kek sze-gélyű pokrócz lesz Debreczen város címerével.

Szarvasmarha kiállításá-n a k kérdésénél Szücs Mihály, a gazdasági tanintézet igazgatója tett előterjesztést. Ajánlja hogy apaállatok legyenek kiállítva. Felemliti hogy batran meri mondani, miszerint az egész országban alig akad párja az itteni állomány-nak. Mielőtt ez ügyben végleg határozat volna fel-hívják a felügyelő bizottságot, hogy elő terjesz-téseiket tegyék meg A kiállítás költsége 400 frt lenne.

Juh tenyész-tés kiállításánál be-mutatandó lesz Raczka hus és tejelő ál-

latokból 8 k-s és 8 an-tek. Közük egy feks-lesz kiállítva.

Igavonó állat-lyitják a debreczeni gazd-kerrel a város költségén 2000 frt.

A mező gazda-s-ban bemutatattik Debrec-rilete térképen, talaj vis-az előadás tárgyat képez-magas és 80 cm széles f-fenykép 40—45 forintba.

A mezőgazdaságra-adatak egyb-gyűjtésére V-Mihály kerettek fel. Költe-Ezzel a tárgy kiáll-veget ért.

* Augustus 2. mint minden évben, ugy-nepélyességgel fogja a de-két megülni aug. 2-an. értekezletet tartottak az-ben, s miután már előző-dát, hogy az ünnepelesen-azt hiszik biztosan s há-tározták, hogy fölkerük a-atti megjelenésére. Az kiküldte Abraham Dezső-Károlyt, kik a honvédelem-szaválni fognak, Árvay Bé-lékkertem a honvéd emi-szaválni. — Az ünnepegy-dezőség közölni fogja.

* A rendőrség ugy-látszik komolyan ke-llygymiszter. Egy ma er-mis utasítja a főispánt, ter-jezse fel hozzá a re-névsorát, és a fizetési-ldete is már!

* Alapkövetel-dás után lesz már a zsidó-nagyvárud-utcai 2204 sz-a nyár folyamán az épít-umban van az épület, hol-órakor elhelyezhetik az-evel együtt elhelyezik az-e-igen vallásos tartalma o-templom történetét, a ké-koloznak, a hitközségi tis-let nevjegyzeket, a hitkö-tot és az 1894. é ről sz-e templom az isten és a

* Árvaügyi bizo-tatott tegnap d. u. 4 órak-tanács termeben Dicső-einöklelte alatt, hol az eg-rodott ügyes bios dolog-fölvétele, gondozók fölvé-seit — tárgyaltak.

* Vízgátat a rőrsateri kisedővő vizszó-tott meg. A város részről-ffy Imre kir. tanácsos, p-ner Adolf tanácsos, M-ejczyzó, Schál Géza főm-nyian a legnagyobb mege-ki a látottak és hallottak.

* A Debreczeni Akadémia Ertesítőj ről ez évben is gazdag te-Áz értesítő Zalai Márk A-mű joles értekezése nyit-iskola év legkiemelkedő-mányi körut története kö-Samuel tanártól, ki élvez-gyáros szellemben írta me-eseményt. Ezt az intézet-— tanulóira stb. vonat-— Nem lehet eléggé m-a t a n u l m á n y i. 13-16 20-ig tartott Rész-t-jeles igazgatója 4 tanár-űgy hely rendkívül sok-zás által ideűzők csak Sz-szavait: Bar volna minde-hajója... Meglátogatták Románia nevezetesegeit, hanem való s a g g-egy lehet valódi fogalmat-viszonyairól. — Azután a-vetkezők a kereskedelmi-ténetéről, tanár személyzet-A statisztikai adatok közöl-zókat. Az intézetbe beirat-kimaradt 10. beteg 2. évve-gatója ezek közül vállásra 27. ág. év. 12. izr. 87. gör-nezve magyar 123. német-szerb 1. — Tandij fizetés-sült fel t a n d i j 15. 11 és a segélyző egylettől-kapott 12. Haladásra néve-ly mból lépett be 155 s az 9 hallgató. Az önmunkass-dicséertes buzgaloml fejtet-ről az onkepező kör adatai-kodnak. A máj. 26-an tart-versenyen több díszokleve-l dig érmet nyert — tehát n-hanem a testi erőre is na-g tanár kar.

* Tánccsestély. A-kéntes túzóltó egylet az if-jével segély alap gyarapít-án túzóltó egylet helyesge-állított sátorban, (kedvező-a városhaza nagytermében-tély. — Belepu díj szem-

Sertéspiacz.

Budapest-Kőbánya, 1895. jul. 22.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: Óreg nehéz (páronként 400 kilgron felüli súlyban) 36-37-krig. 2. Óreg közép (páronként 300-400 kilgron súlyban) 34-37-krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 kilgron felüli súlyban) 54-55-krig. 4. Fialat közép (páronként 251-320 kilgron súlyban) 53-54-krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 kilgron terjedő súlyban) 52-53-krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 kilgron felüli súlyban) —-krig. 7. Közép (páronként 220-280 kilgron súlyban) —-krig. 8. Könnyű (páronként 220 kilgron terjedő súlyban) —-krig. — III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 200 kilgron felüli súlyban) 49-50-krig. 10. Közép (páronként 220-260 kilgron súlyban) 48-49-krig. Sertés létszám: 1895. évi július hó 19. napján volt készletben 29186 db. 1895. évi július hó 21. napján felhajtott — darab. 1895. évi július hó 21. napján elszállított 74 db. 1895. évi július hó 22. napjára maradt készletben 29112 db. A hizott sertés üzletirányzata: forgalom csekély.

Felelősszerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Lapkiadó: **Erdélyi István.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

497/895. kg

Hirdetmény.

Nagyecsed község képviselő testülete 20/895. számú határozatával a község belterületén

egy furott kut

készítését határozta el, mely három hüvely belső világgal bíró szivattyúcsővel látandó el; felhivatk ezen kut készítésére vállalkozni akarók, hogy ajánlatukat tervrajz és költségjegyzék kapcsában folyó év augusztus hó 30-ik napjáig Nagyecsed község előjáróságához adják be. A kut készítés a legelőnyösebb ígéretet tevő és felelősséget vállaló által azonnal munkába veendő lesz.

Kelt Nagyecsed, 1895. év június hó 21-én tartott rendkívüli gyűléséből.

Szücs József,
bíró.

317.

Árverési hirdetmény.

A takaré- és Hitelintézet r. t. zálogházában 1895. február havában elzalogosított, illetve 1895. május hó végéig lejárt 4003-tól 7057-ig és a három hónál rövidebb idő alatt lejárt 7601. sz., valamint a főpénztárnál lejárt 2726 és 2756. sz. zálogtárgyak közül azok, a melyek kinem váltattak, vagy meg nem hosszabbítottak, vagy meg nem hosszabbítottak **1895. évi aug. hó 8-án délután 2 órakor** a zálogház helyiségében elárvereztetnek.

Az árverés napján a zálogtárgyak meghosszabbítása vagy kiváltása d. e. fél 12 óráig eszközöltetnek.

Az igazgatóság.

Ügynökök.

Vidéken lakó oly tisztességes egyének, kik mellesfoglalkozásként **gazdasági gépek elárúsításával kívánnak foglalkozni**

REISSENZAHN ANTAL gazdasági gépgyárában
Budapest VI. Eötvös utca 38. szám
magas jutalék-tételek mellett nyerhetnek eziránti megbízást.
Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve. (307)

672/1895. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 13236/1895. P. számú végzése folytán közhírre tételik, miszerint Fodor Julánna helybeli lakos részére Fodor József helybeli lakostól 200 frt tőke, ennek 1894. évi november hó 14-ik napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 42 frt 52 kr perköltség, erejéig 1895. évi június hó 20-án bírólalag le- és felül foglalt és 1664 frt 10 krra becsült koporsók, bolti felszerelvények és egyebekből álló ingóságok 1895. évi augusztus hó 1-én délután 3 órakor kezdetét veendő és egyháztér 339. sz. a. megtartandó nyilvános bírói árverésen a legelőbbit ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi július hó 16.

Sugár Gyula,
bírói kiküldött.

Eladó üzlet.

Nagy-esapó-utczán a Trocsányi-háznál 922. szám alatt, egy jömenetelű fűszer-üzlet, más vállalat miatt **azonnal eladó.**

Légmentes záros,

ugyszinte:

angol befűző üvegeket,

a melyek **elpannástól mentesek**

darabját már **2 krajczárért**, tuczatját **20 krajczárért** szállítja

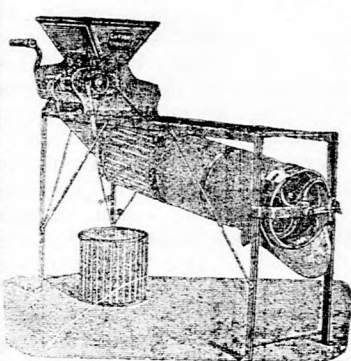
Ifj. Pájer József

üveges és porcellán üzlete
(290.) **Debreczenben.**

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemez-lyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. szám, Margithid és nyugoti pályaudvar közt:

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a buza árpa vagy rozs közül kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyü magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó-Trieurök: az árpa, kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó-Trieurök:

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökre átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolati, lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági czélokra.

➔ **Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.** ➔

(278.)

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
üggyévi és községi nyomtatványokat.
➔ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➔

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívokat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRZENDEKET és ÉTLAPOKAT.
➔ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➔

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a
„DEBRECZEN”,
és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENNEMÜ KÖRLEVELEKET és ÁRJEJYZÉKEKET.
➔ Vidék megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➔

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
Bíróági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
➔ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek. ➔

Előfizetési árak:
helyben, egy postán küldve
Égész évre . . . . . 10 frt
Félévre . . . . . 5 „
Negyedévre . . . . . 2 „
8gy hóra . . . . . 1 „
Egyes szám 4 kr.

A lap szemléli részét illető minden egyéb a szerkesztőségbe (Főtér 1828) bérmentve küldendő.
Előfizetési helyben: Felelő K. Lajos könyveskereskedés és a kiadóhivatalban (Főtér 1828 alatt).

Európai

(L. A.) Egy e is lehet tüvész; e meggyulhat az erdő ha a forrongó Bagreszket a békéhez

A világbéke n egy tégladarab szét darab már kiesett többi.

A délszláv állam idő óta aggodalomban Az a lutri, melyet szik, egyáltalán nem lis helyzetet Sánd az akuttá vált Mac a Bolgár-anarchia t tins összes korm

Az erkölcsök n dal durvaságok, me folyók mentén delir a sötétben bujkáló kezü ügynökei szilje hamvadó üszköt s tarthatatlan.

Különböző kor felszínre. Politikusok igyekeznek belátni solnak rettenetes, kü európai háborút, áll rongó khaoszt.

De a jövődóm szava ma még üre földi nagyhatalmak lesz. Csak egy dolog hogy a bolgár fejlett állapotok megszünt fognak; vagy egy közös erővel, vagy legveszedelmesebb rros helyzetnek; me mer és belefog nyu az a muszka lesz;

A „DEBRECZENI

ZIVÁ

Ép egy régi könyv predikációs könyvet ab a megtisztított kereszt kibánytak a templom megtartoztatták maguktól, hogy a földi gyöny Istenhez repülő lelket régi könyvet olvastam papjának, azon papok tiltották meg családunk ságban való részvétel kétségbeesés komorság székbl híveknék: n földön, csak az Isten örökkévaló. Az a predi vastam, az örökkévaló Mellettem üt a kutató, vizsgálódó, nyu sem, a kivel régi és vasunk s az olvasotta dünk. A predikációnak avatag de erőteljes int ba merítették s már-m le, mi foglalta le anny lönös tünemény vont memet.

Az ablakunkkal egy szempillantás alatt sárga fény borította el legekkel borított égbolt a különös fény ömlött feleségemet, a ki gond lönös tünemény láttára hirtelenében, hogy a melyike gyuladt ki. Sietünk ki az ut mit itt látunk, igazán egész világyetem lán rün gomolygó barnás f zöttük átszűrődő és r sárgás fény, a forró nyommasztó, zibbadts akáczfák siró zúgása,